

“Enfortim l’independentisme d’esquerra” Conclusions del VIII Congrés d’Estat Català

Introducció

Estat Català, com a partit degà de l’independentisme català, reivindica el paper fonamental que ha jugat en la història del nostre país, sempre i en les situacions més difícils al costat de les classes populars i en la lluita per l’alliberament nacional. L’Estat Català que avui celebra el seu vuitè congrés és hereu d’un partit que neix fa 86 anys com un partit polític independentista de caràcter insurreccional. Fundat el 18 de juliol del 1922, al local del CADCI (Centre Autonomista de Dependents del Comerç i la Indústria), la seva militància va estar des del primer moment compromesa amb Catalunya fins les últimes conseqüències.

Primer en els fets de Prats de Molló (1926) amb que es va pretendre l’alliberament del país per la via militar entrant des de l’Estat francès. Després com un dels motors del projecte de masses que va suposar la fundació de l’Esquerra Republicana de Catalunya que va portar a la declaració de la República, amb el president Francesc Macià al capdavant, líder històric del nostre partit. Els i les militants d’EC van continuar la lluita després de la insurrecció militar del 18 de juliol del 1936 enviant columnes de lluitadors al front i finalment durant el franquisme, en la lluita contra la dictadura i patint l’exili.

De tots aquells homes i dones que van deixar la vida per Catalunya i de molts altres com els companys caiguts de Terra Lliure som hereus a l’actual Estat Català i per honorar-los ens comprometem a partir del VIII Congrés a crear l’Estat Català del segle XXI amb l’objectiu de completar l’anhel de l’alliberament nacional.

Objectius

Tres són els eixos que mouen la línia estratègica d’Estat Català:

1. La independència dels Països Catalans. Perquè sabem que només amb l’alliberament nacional serem plenament lliures. Exigim els estats espanyol i francès que respectin la voluntat de tots els catalans sobre el futur. Estat Català aposta per una Catalunya lliure en el marc de solidaritat d’una Europa dels pobles lliures. Un alliberament nacional que té com a cara de la mateixa moneda un model de societat més just. Apostem pel cooperativisme com a fórmula per l’organització de les classes treballadores i ens comprometem a posar al servei de les classes populars tots els sectors de generació de riquesa i estratègics que en l’actualitat se situen en mans privades en benefici d’uns pocs.
2. L’alliberament nacional no serà complert si no inclou el conjunt de la nostra nació que són els Països Catalans, de Fraga a Maó i de Salses a Guardamar. Proposem enfortir els lligams entre tots els territoris dels Països Catalans front als atacs amb què pretenen separar-nos, especialment per part del Partit Popular, que governa una part

important del nostre país en contra dels interessos dels nostres compatriotes.

3. El català és la llengua pròpia dels Països Catalans i ha de ser l'única llengua oficial. Només una actitud decidida des del poder polític permetrà evitar el desastre de la desaparició de la nostra llengua. Rebutgem el feixisme lingüístic que suposa els intents de segregacionisme impulsat pels sectors més dretans i espanyolistes d'alguns territoris del nostre país com és el cas del País Valencià o alguns preocupants intents a les Illes.

Estratègia política

L'estratègia política d'EC s'ha de moure en dues vessants:

1. Treball nacional. El lema del Congrés "Enfortim l'independentisme d'esquerra" ja reflecteix quina és l'estratègia de l'EC del segle XXI. Creiem en la unitat de l'independentisme en els espais de lluita i així hi hem participat sempre. Només el dogmatisme i sectarisme de determinades organitzacions de l'esquerra independentista ho han impedit. Quan ha estat possible, els resultats han estat fructífers com és el cas de la Plataforma Catalana Contra l'Europa del Capital o la Plataforma per les Llibertats Democràtiques i contra la Llei de partits.
2. Treball internacionalista. La nostra lluita ha d'incorporar la solidaritat internacionalista. Hem impulsat els llaços de solidaritat amb molts altres pobles que comparteixen lluites com la nostra. Des de Còrsega a Sardenya, des del País Basc a Irlanda, el Sahara o el Kurdistan, volem que la lluita dels catalans sigui compartida i reconeguda arreu del món i que els catalans participin de la lluita de la resta de pobles del món.

Tàctica política

Rebutgem l'actual procés de reforma estatutària que ni tant sols respecta la decisió del poble català i que no canvia el marc jurídic en què se'ns veta el poder de decisió com a poble. Creiem que la participació d'ERC en la política de l'estatusquo obre un gran espai polític de ciutadans i ciutadanes descontents amb les renúncies d'ERC que requereix sigui canalitzat per un partit alternatiu, però seriós. L'esquerra independentista actual pateix un greu infantilisme polític que no li permet fer viable com a espai de representació electoral tot aquest espai social.

Per tot això, hem acordat en aquest VIII Congrés la següent línia d'actuació política:

1. Treballarem en totes les iniciatives unitàries que ens facin avançar cap a la independència dels Països Catalans. Aquest treball ja l'hem començat a fer els darrers anys participant en campanyes i plataformes amb partits, sindicats, associacions, entitats i col·lectius que tinguessin com objectiu la independència o propostes d'esquerra per la nostra societat. Els darrers anys s'ha treballat, conjuntament amb altres entitats, en plataformes socials, polítiques i internacionalistes (en aquest darrer apartat cal recordar les plataformes de suport al Timor Oriental, a Euskal

Herria, al Sàhara Occidental i a Palestina). Cal també refermar la qüestió de territorialitat, per nosaltres és bàsic el concepte de Països Catalans, i per tant cal potenciar les relacions amb les xarxes culturals dels Països Catalans (ACPV, Casals Jaume I, OCB, etc.).

2. Potenciarem les propostes per la iniciativa d'un DNI català. No com una qüestió simbòlica (com havia fet la Crida en el seu moment) sinó com a proposta, semblant a la de l'independentisme cors, per elaborar un cens veritablement català per a projectes polítics futurs.
3. Llençarem una proposta de treball unitari per fer un referèndum per l'autodeterminació, per això ens cal treballar el tema del cens de població catalana i per això també ens seguirem el procés del referèndum a Montenegro perquè es produirà a Europa i amb el vist-i-plau de la UE.
4. Seguirem amb el treball d'internacionalitzar el fet català i establir el màxim de relacions amb els nous països independents, amb totes les nacions sense estat i amb els països mitjans i petits que ens poden donar cobertura a l'hora d'una independència catalana. Mantindrem i potenciarem el contacte internacionalista i la presència del partit en els fòrums internacionals, debats i Conferències com estem fent amb la CMNSE, Jornades Internacionalistes de Corti, etc.

Barcelona, 26 de març de 2006